

Sygn. akt I ACz 959/13

POSTANOWIENIE

Dnia 8 października 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSA Małgorzata Wołczańska

Sędziowie: SA Lucyna Świdarska-Pilis

SA Anna Bohdziewicz (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 8 października 2013 roku w Katowicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa L. G. i Przedsiębiorstwa (...)spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w likwidacji w P.

przeciwko Skarbowi Państwa – Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad Oddziałowi w (...)i Przedsiębiorstwu (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w P.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda Przedsiębiorstwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w likwidacji w P.

na zarządzenie Przewodniczącego w Sądzie Okręgowym w Katowicach

z dnia 9 sierpnia 2012 r., sygn. akt I C 122/11

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt I ACz 959/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem z 9 sierpnia 2012 r. zwrócono pozew wniesiony przez powodową spółkę na skutek nieuiszczenia opłaty. W uzasadnieniu wydanego zarządzenia wskazano, iż powodowa spółka prawomocnym postanowieniem została zwolniona od opłaty od pozwu powyżej 20.000 złotych i została wezwana do uiszczenia tej kwoty w terminie 7 dni, pod rygorem zwrotu pozwu. Wezwanie do uiszczenia opłaty zostało doręczone powodowej spółce w dniu 30 lipca 2012 r., co nastąpiło po wcześniejszym złożeniu przez spółkę ponownego wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych w całości (k. 501 akt). Wskazano, że zgodnie z art. 112 ust. 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych ponowny wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych oparty na tych samych okolicznościach nie ma wpływu na bieg terminu do opłacenia pisma. Sąd pierwszej instancji uznał, że powodowa spółka złożyła ponowny wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych oparty na tych samych okolicznościach, a zatem podlegał on odrzuceniu i z tej przyczyny nie miał wpływu na bieg terminu do wniesienia opłaty. Wobec upływu terminu do wniesienia opłaty od pozwu w wysokości 20.000 złotych pozew powodowej spółki podlegał zwrotowi w oparciu o art. 130 § 1 i 2 k.p.c..

Powyższe zarządzenie zostało zaskarżone przez powodową spółkę, która wniosła o jego uchylenie i nadanie sprawie dalszego biegu. Skarżący zakwestionował stanowisko przedstawione w uzasadnieniu zaskarżonego zarządzenia, że

kolejne wnioski o zwolnienie od kosztów sądowych były oparte na tych samych okolicznościach. Skarżący stwierdził, że jego sytuacja finansowa uległa dramatycznemu pogorszeniu, bowiem powodowa spółka nie prowadzi działalności gospodarczej od 2003 r. i posiadane zobowiązania rosną o naliczane odsetki. Dodatkowo, zdaniem powoda, nie było podstaw do wzywania go do uiszczenia opłaty, skoro nie zostały rozpoznane środki zaskarżenia wniesione od wcześniejszych orzeczeń Sądu wydanych w przedmiocie złożonych wniosków o zwolnienie od kosztów sądowych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie skarżącego nie może odnieść spodziewanego skutku.

Na podzielenie zasługuje stanowisko Przewodniczącego, że ponawiane przez stronę powodową wnioski o zwolnienie od kosztów sądowych oparte są na tych samych okolicznościach, które były już przedmiotem oceny przy rozpoznawaniu pierwszego wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych. Wówczas Sąd pierwszej instancji uznał, że powodowa spółka jest w stanie ponieść część opłaty od pozwu, a rozstrzygnięcie to spotkało się z akceptacją Sądu odwoławczego. Kolejnym postanowieniem Sąd Apelacyjny podzielił także stanowisko Sądu Okręgowego, iż ponowiony wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych nie powołuje się na nowe okoliczności, a jedynie na stan już utrwalony i znany w momencie rozstrzygnięcia o pierwszym wniosku o zwolnienie od kosztów. Nie można uznać, aby zmianę okoliczności stanowił wzrost zadłużenia wynikający z naliczenia odsetek za dalsze okresy opóźnienia. Po otrzymaniu w dniu 30 lipca 2012 r. wezwania do wniesienia opłaty od pozwu, powodowa spółka ponownie wniosła o zwolnienie jej od kosztów, powtarzając swoją argumentację i wyliczając zadłużenie powstałe jeszcze przed wniesieniem pozwu w tej sprawie. Jak słusznie wyjaśnił Sąd pierwszej instancji zgodnie z art. 112 ust. 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych ponowny wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych, oparty na tych samych okolicznościach, nie ma wpływu na bieg terminu do opłacenia pisma. Zatem nie ma racji skarżący twierdząc, iż zwrot pozwu był przedwczesny wobec nierozpoznania wniosku i wcześniej złożonych środków zaskarżenia.

Zarządzeniem z dnia 3 lipca 2012 r. powodowa spółka została wezwana do uiszczenia opłaty, a wezwanie zostało doręczone w dniu 30 lipca 2012 r.. W ustawowym terminie 7 dni powód nie wniósł żądanej opłaty od pozwu, co uzasadniało jego zwrot po bezskutecznym upływie terminu w oparciu o art. 130 § 2 k.p.c.. Dodatkowo należy wskazać, że termin do wniesienia opłaty jest terminem ustawowym, co oznacza iż nie podlega on ani skróceniu, ani wydłużeniu.

Wobec powyższego brak było podstaw do zmiany zaskarżonego zarządzenia w sposób oczekiwany przez skarżącego, dlatego zażalenie jako niezasadne podlegało oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., mającymi zastosowanie poprzez art. 398 k.p.c..